

Αριθμός απόφασης 103/2024
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ευθυμία Νικολάου, Εφέτη, η οποία ορίσθηκε από τον Πρόεδρο Εφετών Δωδεκανήσου και από τη Γραμματέα Ελισάβετ Ψαρρή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στη Ρόδο, στις 9 Φεβρουαρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ: ... του ... και της ... , κατοίκου Σερρών, οδός ..., με ΑΦΜ ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο με την από 05-02-2024, κατατεθείσα στις 08-02- 2024, δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του **Φώτιο Βαγενά** (ΑΜ ΔΣΣερρών 418), ο οποίος προκατέθεσε προτάσεις και το γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του ΔΣ Σερρών.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ: (ή ...) του ..., κατοίκου, περιοχή ..., με ΑΦΜ ... , ο οποίος εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο με την από 07-02-2024, κατατεθείσα στις 08-02-2024, δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του (ΑΜ ΔΣΑθηνών ...), της δικηγορικής εταιρείας «... Δικηγορική Εταιρεία», με ΑΜ ΔΣΑ ..., ο οποίος προκατέθεσε , προτάσεις και το ... γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του ΔΣΑθηνών.

Ο εκκαλών με την από 25-06-2022 και με αύξοντα αριθμό έκθεσης κατάθεσης .../2022 αγωγή του, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, ζήτησε να γίνουν δεκτά, όσα εκτίθενται σε αυτήν. Επί της παραπάνω αγωγής, η οποία συζητήθηκε αντιμωλία των διαδίκων, εκδόθηκε η 138/2023 απόφαση του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου (τακτική διαδικασία), η οποία την απέρριψε. Ήδη ο ενάγων άσκησε την από 14-09-2023 έφεσή του κατά της παραπάνω απόφασης, η οποία (έφεσή του) κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Ρόδου με αύξοντα αριθμό έκθεσης κατάθεσης ενδίκου μέσου ../2023 και στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, με αύξοντα αριθμό έκθεσης κατάθεσης .../2023, της οποίας η συζήτηση προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο με αριθμό πινακίου

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο, αλλά κατέθεσαν τις από 05-02-2024 και 07-02-2024 δηλώσεις τους, κατά το άρθρο 242

παρ 2 ΚΠολΔ, προκατέθεσαν προτάσεις και ζήτησαν να γίνουν δεκτά, όσα εκτίθενται σε αυτές.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η υπό κρίση από 14-09-2023 έφεση του ηττηθέντος ενάγοντος και ήδη εκκαλούντος κατά της 138/2023 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (τακτική διαδικασία), η οποία εκδόθηκε επί της από 25-06-2022 και με αύξοντα αριθμό έκθεσης κατάθεσης ../2022 αγωγής του, και με την οποία το ως άνω Δικαστήριο συζήτησε αντιμωλία των διαδίκων και απέρριψε την αγωγή, νομίμως φέρεται προς συζήτηση στο παρόν καθ' ύλην αρμόδιο Δικαστήριο, κατά το άρθρο 19 ΚΠολΔ, όπως ισχύει, μετά την αντικατάστασή του, με το άρθρο 4 παρ 2 του Ν 3994/2011, σε συνδυασμό με το άρθρο 72 παρ 13 του ίδιου ως άνω νόμου. Η έφεση έχει ασκηθεί, σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις, ήτοι, με την κατάθεση δικογράφου στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, που έχει εκδώσει την εκκαλουμένη απόφαση (άρθρα 495 και 496 ΚΠολΔ). Επίσης, έχει ασκηθεί εμπροθέσμως, εντός της οριζόμενης, από τη διάταξη του άρθρου 518 αρ. 2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει, μετά την αντικατάστασή του, με το άρθρο 1 άρθρο τρίτο του ν. 4335/2015, προθεσμίας των δύο (2) ετών από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης απόφασης, στις 27-04-2023, αφού ουδείς εκ των διαδίκων επικαλείται επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης, η δε ως άνω έφεση κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, στις 20-11-2023. Επιπλέον, για το παραδεκτό της, κατατέθηκε, κατ' άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ, όπως η διάταξη αυτή ισχύει, μετά την τροποποίησή της, με τη διάταξη του άρθρου 35 παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 45 του ν. 4446/2016, από τον εκκαλούντα, το νόμιμο παράβολο έφεσης, ποσού εκατό (100) ευρώ, ήτοι το ... ηλεκτρονικό παράβολο. Πρέπει, επομένως, η έφεση αυτή να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της, κατά την ίδια, ως πρωτοδίκως, τακτική διαδικασία (άρθρο 533 παρ.1 ΚΠολΔ).

Με την από 25-06-2022 αγωγή του ο ενάγων ιστορούσε ότι, τον Απρίλιο του 2022, πείσθηκε από εταιρεία επενδύσεων με την επωνυμία «...» να επενδύσει σε αγορά κρυπτονομισμάτων, έναντι 250 ευρώ, τα οποία κατέθεσε σε τραπεζικό λογαριασμό με δικαιούχο την προειρημένη εταιρεία. Ότι, σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, μετάνιωσε για την απόφασή του αυτή και απευθυνόμενος στον υπεύθυνο της εταιρείας, ..., ζήτησε να του επιστραφεί το ποσό που κατέβαλε. Ότι ο τελευταίος

προθυμοποιήθηκε να τού το επιστρέφει, αλλά προκειμένου να πράξει αυτό, ζήτησε από τον ενάγοντα να εγκαταστήσει στον ηλεκτρονικό υπολογιστή του, την εφαρμογή «...». Ότι μέσω της εν λόγω εφαρμογής, ο ... επενέβη στον ηλεκτρονικό υπολογιστή του, εισήλθε στη διαδικτυακή τραπεζική υπηρεσία της .. Τράπεζας, όπου τηρούσε δύο διαφορετικούς τραπεζικούς λογαριασμούς, και κάνοντας χρήση των συνθηματικών αριθμών μιας χρήσης (OTP) για αντίστοιχες αποστολές εμβασμάτων, τους οποίους απέσπασε από αυτόν με δόλιους και απατηλούς τρόπους, προέβη σε εννέα διαφορετικά εμβάσματα και κατάφερε έτσι να μεταφέρει, στις 27-04-2022, από τους λογαριασμούς του ενάγοντος, στον λογαριασμό του εναγομένου, το συνολικό ποσό των 89.800 ευρώ, κατά τα ειδικότερα στην αγωγή αναφερόμενα. Ότι στις 03-06-2022, απέστειλε εξώδικη πρόσκληση στον εναγόμενο ζητώντας του, εντός τριών ημερών από την επίδοσή της, να του επιστρέφει το ως άνω χρηματικό ποσό, το οποίο έλαβε χωρίς νόμιμη αιτία. Ότι παρόλα αυτά, ο εναγόμενος αδράνησε, εκδηλώνοντας την πρόθεσή του να το ιδιοποιηθεί. Ότι ο εναγόμενος κατέστη αδικαιολόγητα πλουσιότερος σε βάρος της περιουσίας του και έτι περαιτέρω, τέλεσε το αδίκημα της υπεξαίρεσης, ιδιοποιούμενος χρήματα που δεν του ανήκαν και περιήλθαν στην κατοχή του, ενώ όφειλε, και κατά τις διατάξεις περί διοίκησης αλλοτρίων, να τού τα αποδώσει. Με βάση αυτά τα πραγματικά περιστατικά, ο ενάγων, μετά από μερική τροπή του αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό, ζήτησε, επικαλούμενος τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, περί αδικοπραξίας και περί διοίκησης αλλοτρίων, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλει: α) το συνολικό ποσό των ογδόντα εννέα χιλιάδων οκτακόσιων (89.800) ευρώ, με το νόμιμο τόκο επιδικίας από την επομένη της επίδοσης της προειρημένης εξώδικης πρόσκλησης, ήτοι από τις 04-06-2022 και να αναγνωρισθεί ότι υποχρεούται να του καταβάλει β) το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφαση, απέρριψε την κύρια αγωγική βάση εκ της διοίκησης αλλοτρίων, ως αόριστη, την αγωγική βάση εκ του αδικαιολόγητου πλουτισμού, υπολαμβάνοντας κατά την εκτίμηση του αγωγικού δικογράφου ότι αυτή είχε ασκηθεί επικουρικώς, ως μη νόμιμη, και ακολούθως, αφού έκρινε ως νόμιμη την κύρια αγωγική βάση έκτης αδικοπραξίας, την απέρριψε ως ουσιαστικά αβάσιμη και επέβαλε σε βάρος του ενάγοντος τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου. Κατά της ανωτέρω απόφασης, παραπονείται ήδη ο ενάγων, ο οποίος υπό την επίκληση εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου ως προς την απόρριψη των αγωγικών βάσεων εκ

της διοίκησης αλλοτρίων και εκ του αδικαιολόγητου πλουτισμού και υπό την επίκληση κακής εκτίμησης των αποδείξεων, ως προς την αγωγική βάση εκ της αδικοπραξίας, ζητεί με την ένδικη έφεσή του την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης, την αναδίκαση της υπόθεσης και την παραδοχή της αγωγής του, καθώς και να επιβληθούν σε βάρος του εφεσιβλήτου-εναγομένου τα δικαστικά του έξοδα και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας.

.....

1. Κατά το άρθρο 904 εδ. α' του ΑΚ, όποιος έγινε πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία από την περιουσία ή με ζημία άλλου έχει υποχρέωση να αποδώσει την ωφέλεια, ενώ κατά το εδ. β' της ίδιας διάταξης, η υποχρέωση αυτή γεννιέται ιδίως σε περίπτωση παροχής αχρεώστητης ή παροχής για αιτία που δεν επακολούθησε ή έληξε και που δεν μπορεί να στηριχθεί σε ισχυρή σύμβαση, δικαιολογούσα τον πλουτισμό, ούτε σε νόμιμη υποχρέωση. Κατά την ως άνω διάταξη, προϋποθέσεις αξίωσης αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι: α) ο πλουτισμός του υπόχρεου, β) η επέλευση του πλουτισμού από την περιουσία ή με ζημία του άλλου, γ) αιτιώδης συνάφεια μεταξύ πλουτισμού και ζημίας και δ) η έλλειψη νόμιμης αιτίας. Εξάλλου, για να υπάρξει αξίωση από τη διάταξη αυτή, θα πρέπει ο πλουτισμός του άλλου να επέλθει απευθείας από την περιουσία του βλαβέντος, χωρίς παρεμβολή της περιουσίας τρίτου. Αυτό ισχύει εφόσον δεν προβλέπεται το αντίθετο με ειδική διάταξη, όπως συμβαίνει με εκείνη της ΑΚ 913, σύμφωνα με την οποία, είναι δυνατή η αναζήτηση του πλουτισμού από τον τρίτο, στον οποίο ο αρχικός λήπτης προσπόρισε τον πλουτισμό από χαριστική αιτία (ΑΠ 503/2022). Περαιτέρω, ο τρόπος, με τον οποίο ο λήπτης αποκτά τον πλουτισμό δεν είναι πάντοτε ο ίδιος και, ειδικότερα, μπορεί αυτός να προέρχεται είτε από την παροχή του ("πλουτισμός από παροχή"), δηλαδή, από την ενσυνείδητη και σκόπιμη πράξη του δότη, προς τον λήπτη είτε από την επέμβαση του λήπτη ή τρίτου στην περιουσία του δότη ("πλουτισμός από επέμβαση"), συνήθως με τη μορφή της αυθαίρετης εκμετάλλευσης από τον λήπτη ή τρίτο ενός πράγματος του δότη ή ενός δικαιώματος του τελευταίου είτε από δαπάνες του δότη, οι οποίες έχουν επωφελή αντίκτυπο στην περιουσία του λήπτη ("πλουτισμός από δαπάνες"), όπως π.χ. στην περίπτωση εξόφλησης ξένου χρέους του λήπτη από τρίτο του άρθρου 317 ΑΚ. Επισημαίνεται ότι κάθε διαφορετικός τρόπος πλουτισμού δεν γεννά αυτοτελή αξίωσης απόδοσής του, διότι όλες οι πιο πάνω περιπτώσεις ρυθμίζονται ενιαία και άμεσα από το γενικό κανόνα του άρθρου 904 §1α ΑΚ. Εξάλλου, η αξίωση του πλουτισμού αποκαθιστά την "αδικαιολόγητη κτήση" (πλουτισμό) του οφειλέτη και

όχι τη ζημιά του δανειστή (την αδικαιολόγητη αφαίρεση), ούτε ο πλουτισμός του λήπτη εξαρτάται πάντοτε από τη ζημιά του δότη. Για να υπάρχει, όμως, υποχρέωση απόδοσης του αδικαιολόγητου πλουτισμού, αυτός πρέπει ν' αποκτήθηκε "από την περιουσία άλλου ή με ζημιά άλλου", δηλαδή ο πλουτισμός του λήπτη να συνδέεται αιτιωδώς με τα περιουσιακά στοιχεία ή με τη ζημιά του δότη. Επιπλέον, για τη γέννηση της αξίωσης από το άρθρο 904 ΑΚ, ο πλουτισμός του λήπτη πρέπει να επήλθε χωρίς νόμιμη αιτία. Νόμιμη αιτία είναι η έγκυρη σύμβαση (π.χ. η πώληση, σε εκπλήρωση της οποίας μεταβιβάζεται το πράγμα ή καταβάλλεται το τίμημα) και ο νόμος (π.χ. παραγραφή). Αντίθετα, η έλλειψη νόμιμης αιτίας διακρίνεται στις περιπτώσεις του αχρεωστήτου, της αιτίας που δεν επακολούθησε ή έληξε και της παράνομης ή ανήθικης αιτίας (ΑΠ 886/2021). Από την ίδια διάταξη του άρθρου 904 του ΑΚ προκύπτει ότι, η αγωγή του αδικαιολόγητου πλουτισμού τόσο από ουσιαστική όσο και από δικονομική άποψη είναι επιβοηθητικής ουσιαστικά φύσης και μπορεί να ασκηθεί μόνον όταν λείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία, εκτός εάν θεμελιώνεται σε πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα από εκείνα στα οποία στηρίζεται η αγωγή από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία (ΑΠ 1340/2023, ΑΠ 1027/2021) και υπό την ενδοδιαδικαστική αίρεση (επικουρικώς) κατ' άρθρ. 219 ΚΠολΔ της απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία. Εν όψει όμως των οριζομένων από τις διατάξεις των άρθρων 219 και 106 του ΚΠολΔ σε συνδυασμό με τη γενική δικονομική αρχή "jura novit curia", από τα οποία προκύπτει ότι αρκεί στην αγωγή η πλήρης έκθεση των προσαγόμενων πραγματικών γεγονότων όχι όμως και της νομικής βάσης του προβαλλόμενου αιτήματος, παραδεκτά η αγωγή μπορεί να στηριχθεί αποκλειστικά από την αρχή στις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, εάν κατά τα εκτιθέμενα σ' αυτήν πρόκειται για παροχή αχρεωστήτου και δεν συντρέχουν τα αναγκαία στοιχεία για τη θεμελίωση της συμβατικής ευθύνης ή εκείνης από αδικοπραξία, γιατί ο πλουτισμός του εναγομένου επήλθε χωρίς δόση ανταλλάγματος και δεν μπορεί να στηριχθεί σε ισχυρή (έγκυρη και μη ελαττωματική) θέληση του ενάγοντος, ούτε σε νόμιμη υποχρέωσή του (ΑΠ 373/2023, ΑΠ449/2014, ΑΠ 1014/2010, ΑΠ 725/2004). Στην περίπτωση, όμως, πλουτισμού ενός προσώπου σε βάρος της περιουσίας άλλου χωρίς νόμιμη αιτία, στην οποία συντρέχουν και οι όροι της αδικοπραξίας, υπάρχουν παράλληλα τόσο η αξίωση από την αδικοπραξία, όσο και η αξίωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού, οπότε μπορεί να υφίσταται παράλληλη ευθύνη τόσο

κατά τη διάταξη του άρθρου 904 ΑΚ, όσο και κατά τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ. Στην περίπτωση αυτή η πρώτη διάταξη δεν είναι επικουρική απέναντι στη δεύτερη, δεδομένου ότι θα υπάρχει συρροή νομικών βάσεων μιας και της αυτήςαξίωσης, στο βαθμό που το αίτημα και με τις δύο βάσεις θα συμπίπτει. (ΑΠ 1315/2022).

II. Με τη διάταξη του άρθρου 909 του ΑΚ ορίζεται ότι η υποχρέωση για απόδοση του πλουτισμού αποσβένεται, εφόσον ο λήπτης δεν είναι πλέον πλουσιότερος κατά το χρόνο της επίδοσης της αγωγής. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, απόσβεση της υποχρέωσης προς απόδοση του πλουτισμού, ο οποίος επήλθε με τη λήψη χρημάτων χωρίς νόμιμη αιτία ή για αιτία που δεν επακολούθησε ή έληξε, επέρχεται και όταν ο λήπτης αναλίσκει το χρηματικό ποσό που έλαβε, πραγματοποιώντας δαπάνες για να αντιμετωπίσει ανάγκες, στις οποίες, άλλως, δεν θα προέβαινε. Έτσι, ο πλουτισμός, θεωρείται, ότι σώζεται, όταν το ποσό που έλαβε ο λήπτης το διέθεσε για εξόφληση δικού του χρέους ή για δικές του ανάγκες, τις οποίες ούτως ή άλλως θα αντιμετώπιζε με δικές του δαπάνες (ΑΠ 450/2020, ΑΠ 365/2016, ΑΠ 404/2016, ΑΠ 2167/2013, ΑΠ 682/2003). Η διάταξη του άρθρου 909 του ΑΚ, παρέχει στον εναγόμενο λήπτη της παροχής ένσταση καταλυτική του δικαιώματος του ενάγοντος δότη για την επιστροφή της (ΑΠ 286/2019, ΑΠ 2167/2013, ΑΠ 432/2013, ΑΠ 1420/1996).

III.

Στην προκείμενη περίπτωση, με βάση τα εκτιθέμενα στην αγωγή πραγματικά περιστατικά, η αγωγή ως προς (α) αίτημά της περί υποχρέωσης του εναγομένου στην καταβολή του ποσού των 89.900 ευρώ είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 904 ΑΚ και 914 ΑΚ, χωρίς να τίθεται ζήτημα ουσιαστικής επικουρικότητας της έκτου άρθρου 904 ΑΚ αγωγής, αφού η αξίωση καταβολής του ποσού των 89.800 ευρώ στηρίζεται σε δύο αυτοτελείς και διακρινόμενες μεταξύ τους νομικές βάσεις και δη, τόσο σ' αυτήν του άρθρου 904 ΑΚ, όσο και σ' αυτήν από το άρθρο 914 ιδίου Κώδικα, δεδομένου ότι υφίσταται παράλληλη ευθύνη του εναγομένου, αφενός λόγω της επέλευσης του πλουτισμού του από την περιουσία του ενάγοντος, χωρίς την ύπαρξη νόμιμης αιτίας (αχρεώστητη παροχή), δημιουργούμενης εντεύθεν νόμιμης υποχρέωσής του προς απόδοση της ωφέλειάς του, αφετέρου λόγω της τέλεσης εκ μέρους του παράνομης και υπαίτιας πράξης, η οποία έλαβε χώρα το πρώτον μετά τη διαπίστωση της αχρεώστητης παροχής, εκ της οποίας προκλήθηκε περιουσιακή ζημία του ενάγοντος, δημιουργούμενης εντεύθεν νόμιμης υποχρέωσης του εναγομένου προς

αποζημίωση του ενάγοντος. Ως εκ τούτου το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε τη διάταξη του άρθρου 904 ΑΚ, δεχόμενο την εφαρμογή της ουσιαστικής επικουρικότητάς της στην κρινόμενη υπόθεση, **δεκτού γενομένου κατ' ουσίαν του συναφούς πρώτου λόγου έφεσης.**

Από την .../22.07.2022 ένορκη βεβαίωση της μάρτυρος του ενάγοντος, ..., η οποία δόθηκε ενώπιον του Ειρηνοδίκη Σερρών, χωρίς να παρασταθεί ο εναγόμενος, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσής του (βλ. την .../14.07.2022 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Δωδεκανήσου με έδρα το Πρωτοδικείο Ρόδου,...), από την .../24.11.2022 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρος του εναγομένου, ..., ενώπιον της Συμβολαιογράφου ..., χωρίς να παρασταθεί ο ενάγων, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσής του (βλ. την .../21.11.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Σερρών,...), από όλα τα έγγραφα που νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι με τις προκείμενες κατ' έφεση προτάσεις τους (σημειωτέον ότι η τυχόν αναφορά πιο κάτω ορισμένων από τα έγγραφα αυτά είναι απλώς ενδεικτική, αφού δεν παραλείφθηκε κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της ένδικης διαφοράς-ΑΠ 386/2015 και ΑΠ 1001 /2012) και τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ. 3, 339 και 395 ΚΠολΔ, ΑΠ 1286/2003, ΕλλΔ/νη 2005. 406), από τις ομολογίες, που συνάγονται από τις έγγραφες προτάσεις των διαδίκων (άρθρα 261 και 352 παρ. 1 ΚΠολΔ), όπως αυτές ειδικότερα αναφέρονται, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων, κάτοικος Σερρών, τον Απρίλιο του έτους 2022 επένδυσε στην αγορά κρυπτονομισμάτων, καταθέτοντας στον λογαριασμό επενδυτικής εταιρείας με την επωνυμία «...», το ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ. Σε σύντομο χρονικό διάστημα, ήτοι την 27-04-2022, αποφάσισε να ανακαλέσει την ως άνω επένδυση και ζήτησε από τον υπεύθυνο της επενδυτικής εταιρείας, με φερόμενο ονοματεπώνυμο ..., να του επιστρέφει το επενδυθέν ποσό. Προκειμένου, να προβεί στην ως άνω ενέργεια επιστροφής των χρημάτων, το προαναφερθέν πρόσωπο έπεισε τον ενάγοντα να εγκαταστήσει στον ηλεκτρονικό υπολογιστή του την εφαρμογή «any desk» και στη συνέχεια μέσω αυτής ο ανωτέρω εισήλθε στις διαδικτυακές υπηρεσίες (web banking) της ... Τράπεζας, στην οποία ο ενάγων τηρούσε δύο λογαριασμούς,

τον..., με πρώτη δικαιούχο την ... και δεύτερο τον ίδιο και τον..., με μοναδικό δικαιούχο τον ίδιο. Στη συνέχεια, το ανωτέρω πρόσωπο παραπλανώντας τον / ενάγοντα ότι οι προσπάθειες μεταφοράς του ποσού αποτύγχαναν, τον έπεισε να του γνωστοποιήσει τους συνθηματικούς αριθμούς (OTP) που λάμβανε στο κινητό τηλέφωνό του και χρησιμοποιώντας τους προέβη σε εννέα διαφορετικά εμβάσματα μεταφοράς χρημάτων, συνολικού ποσού 89.900 ευρώ. Ειδικότερα, με τον ως άνω τρόπο, μετέφερε από τον, λογαριασμό του ενάγοντα, στις 27-04-2022, τα εξής ποσά: α) 9.990 ευρώ με αριθμό εμβάσματος ..., β) ποσό 9.980 ευρώ με αριθμό εμβάσματος ..., γ) ποσό 9.980 ευρώ με αριθμό εμβάσματος ..., δ) 9.980 ευρώ με αριθμό εμβάσματος ..., ε) ποσό 9.980 ευρώ με αριθμό εμβάσματος ..., στ) ποσό 9.950 ευρώ με αριθμό εμβάσματος ... και από τον με αριθμό ..., τα εξής ποσά: α) ποσό 9.980 ευρώ με αριθμό εμβάσματος ..., β) ποσό 9.970 ευρώ με αριθμό εμβάσματος ..., γ) ποσό 9.990 ευρώ με αριθμό εμβάσματος ... ήτοι συνολικά το ποσό των 89.800 ευρώ. Τα ως άνω χρηματικά ποσά μεταφέρθηκαν εντέλει στον τραπεζικό λογαριασμό της τράπεζας, με αριθμό ..., με δικαιούχο τον εναγόμενο, στις 29-04-2022, και ώρες 12:28, 12:29 και 12:33, όπως εμφανίζεται από τις σχετικές εκτυπώσεις (screenshot) από το mobile banking του εναγομένου στην ως άνω Τράπεζα, που ο τελευταίος επικαλέστηκε και προσκόμισε ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού. Από τις ίδιες ως άνω εκτυπώσεις αποδεικνύεται ότι ο εναγόμενος, με βάση τις ως άνω ειδοποιήσεις που λάμβανε παραχρήμα στο κινητό τηλέφωνό του, πληροφορήθηκε αμέσως ότι το πρόσωπο που του είχε μεταφέρει τα προαναφερθέντα χρηματικά ποσά ήταν ο ενάγων, αφού το πλήρες ονοματεπώνυμο και πατρώνυμο του (...) αναγραφόταν σε αυτές. Στη συνέχεια από τον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό του εναγομένου πραγματοποιήθηκαν μεταφορές συνολικού ποσού 88.830 ευρώ. Συγκεκριμένα, ως αποδεικνύεται από τα εμβάσματα που επικαλέστηκε και προσκόμισε ο εναγόμενος, ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, από τον ως άνω λογαριασμό του, στις 29-04-2022, μεταφέρθηκαν 15.000 ευρώ σε λογαριασμό με δικαιούχο την εταιρεία ..., στις 03-05-2022, μεταφέρθηκαν με τέσσερα διαφορετικά εμβάσματα ποσά 14.950 ευρώ, 14.900 ευρώ, 15.000 ευρώ και 14.980 ευρώ σε λογαριασμό με δικαιούχο την ίδια ως άνω εταιρεία, ενώ στις 04-05-2022 μεταφέρθηκε το ποσό των 14.000 ευρώ ομοίως σε λογαριασμό με δικαιούχο την εταιρεία αυτή, δηλαδή συνολικά μεταφέρθηκε το προαναφερθέν ποσό των (15.000+ 14.950+14.900+15.000 + 14.980=) 88.830 ευρώ. Ακολούθως, δύο μέρες μετά το τελευταίο έμβασμα, στις 06-05-2022, εμβάσθηκαν στον

προαναφερθέντα τραπεζικό λογαριασμό του εναγομένου με πέντε τραπεζικές μεταφορές από τον τραπεζικό λογαριασμό της εταιρείας ..., ποσά 14.949,10 ευρώ, 13.999,10 ευρώ, 14.979,10 ευρώ, 14.899,10 ευρώ, και 14.999,10 ευρώ, ήτοι συνολικού ύψους 73.825,50 ευρώ. Την ίδια ημερομηνία από τον παραπάνω τραπεζικό λογαριασμό του εναγομένου, πραγματοποιήθηκαν δύο χρηματικές μεταφορές 45.000 και 15.000 ευρώ, προς τραπεζικό λογαριασμό με στοιχεία δικαιούχου «...» και τρεις ημέρες μετά, στις 09-05-2022, πραγματοποιήθηκαν δύο ακόμη χρηματικές μεταφορές, 15.000 ευρώ έκαστη, προς τραπεζικό λογαριασμό με στοιχεία δικαιούχου «...», σύμφωνα με τα έγγραφα που ο εναγόμενος επικαλέσθηκε και προσκόμισε, ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού. Τέλος, στις 18-04-2022 πιστώθηκε στον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό του εναγομένου το ποσό των 44.977,50 ευρώ, το οποίο εμβάσθηκε σε αυτόν από τραπεζικό λογαριασμό με στοιχεία δικαιούχου «...». Για τα ως άνω περιστατικά, ο ενάγων, αφού διαπίστωσε ότι τα μεταφερθέντα χρηματικά ποσά, εκ των λογαριασμών του, κατέληξαν σε λογαριασμό με δικαιούχο άγνωστο σε αυτόν πρόσωπο, δηλαδή τον εναγόμενο, υπέβαλε στις 06-05-2022 μήνυση σε βάρος αγνώστων δραστών για το αδίκημα της απάτης (386 ΠΚ), ενώπιον του Αστυνομικού Τμήματος Σερρών, καταγγέλλοντας τα ως άνω ιστορούμενα, σύμφωνα με το από 19.05.2022 υπηρεσιακό σημείωμα του Αστυνομικού Τμήματος Σερρών. Στις 09-05-2022 έδωσε μάλιστα συμπληρωματική ένορκη κατάθεση στην οποία ανέφερε ότι το πρόσωπο με στοιχεία ..., του απέστειλε ένα έγγραφο σε ηλεκτρονική μορφή στο οποίο εμφανιζόταν ότι του επιστράφηκε το ποσό των 90.250 ευρώ, καθώς και ότι έκανε αμφισβήτηση των ως άνω συναλλαγών στην ... Τράπεζα. Πράγματι ο ενάγων έλαβε σε ηλεκτρονική μορφή δύο στοιχεία εντολής μεταφοράς της ... BANK, το πρώτο με ημερομηνία καταχώρησης 04-04-2022 και το δεύτερο με ημερομηνία καταχώρησης 29-04-2022, με βάση τα οποία ο εναγόμενος φαινόταν να του είχε μεταφέρει δύο φορές (στις 04-04-2022 και στις 29-04-2022), μέσω του webbanking της ... BANK, από τον ... (στις 04-04-2022) και από τον ... (στις 22-04-2022) αντίστοιχο λογαριασμό του, με αντίστοιχους αριθμούς συναλλαγής ... και ..., το ποσό των 90.250 ευρώ (δηλαδή μεγαλύτερο ποσό από αυτό που είχε λάβει αχρεωστήτως στο δικό του λογαριασμό), πλην όμως τα ως άνω χρηματικά ποσά των 90.250 ευρώ και 90.250 ευρώ, ουδόλως μεταφέρθηκαν στο λογαριασμό του ενάγοντος, ως ισχυρίζεται ο τελευταίος με τις πρωτόδικες και κατ' έφεση προτάσεις του, ενώ και ο εναγόμενος ουδόλως διατείνεται ότι έλαβαν χώρα τέτοιες μεταφορές

χρηματικών ποσών εκ μέρους του στο λογαριασμό του ενάγοντος, συναγομένης ομολογίας του, περί της αναλήθειας των ως άνω στοιχείων εντολής μεταφοράς. Κατόπιν αυτών ο ενάγων απέστειλε στον εναγόμενο την από 29.05.2022 εξώδικη πρόσκλησή του, επιδοθείσα στον τελευταίο στις 03-06-2022 όπως αποδεικνύεται από την .../03.06.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Δωδεκανήσου, με έδρα το Πρωτοδικείο Ρόδου, ..., δυνάμει της οποίας του γνωστοποιούσε ότι το ποσό αυτό των 89.800 ευρώ, διά των εννέα εμβασμάτων, το έλαβε αχρεωστήτως, καθώς δεν είχε ποτέ μαζί του συναλλαγές και δεν τον γνωρίζει, ότι η μεταφορά αυτού του χρηματικού ποσού έγινε ως αποτέλεσμα εξαπάτησής του από τρίτο πρόσωπο με στοιχεία ..., υπαλλήλου της εταιρείας «...», μέσω αθέμιτης χρήσης διαδικτυακών τραπεζικών υπηρεσιών και τον καλούσε να του το επιστρέψει εντός τριών (3) εργασίμων ημερών από τη λήψη της εξώδικης πρόσκλησης. Ο εναγόμενος ουδέν απάντησε και δεν έχει επιστρέψει το παραπάνω χρηματικό ποσό στον ενάγοντα. Ο ίδιος ισχυρίστηκε τόσο πρωτοδίκως με τις από 27-11- 2022 προτάσεις του ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, όσο και με τις από 08-02-2024 προτάσεις του ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού στην κατ' έφεση δίκη, ότι είναι και αυτός θύμα εξαπάτησης και για το λόγο αυτό προέβη στις 24-10-2022 σε υποβολή μήνυσης κατά παντός υπευθύνου ενώπιον του Αστυνομικού Τμήματος Σύμης. Στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν επικαλέστηκε σχετικό έγγραφο προς απόδειξη του ισχυρισμού του και ουδόλως προσκόμισε τέτοιο, ως ρητώς γίνεται μνεία στην εκκαλουμένη απόφαση. Ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού επικαλέστηκε, ως σχετικό 3, με τις κατ' έφεση προτάσεις του, την από 24- 10-2022 μήνυσή του, όμως ουδόλως προσκόμισε αυτή, με συνέπεια ο σχετικός ισχυρισμός του να παραμείνει αναπόδεικτος. Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν θεωρούνταν ως αποδεδειγμένος, ο εναγόμενος ουδεμία εξήγηση δίδει για την καθυστέρηση υποβολής της εν λόγω μήνυσής του, δεδομένου ότι ήδη από τις 03-04-2022 είχε οχληθεί από τον ενάγοντα (πρόσωπο με το οποίο ουδεμία συναλλαγή είχε) και του είχε γίνει γνωστό ότι η μεταφορά του χρηματικού ποσού των 89.800 ευρώ στον τραπεζικό λογαριασμό του ήταν αποτέλεσμα εξαπάτησης του τελευταίου. Ωσαύτως ουδεμία εξήγηση δίδει για ποιο λόγο δεν απάντησε στην ως άνω εξώδικη δήλωση, καθώς ήδη από τις 29-04-2022 γνώριζε από τις σχετικές ειδοποιήσεις που λάμβανε στο κινητό τηλέφωνό του από το mobile banking του στην ...BANK, ότι ο αποστολέας των προαναφερομένων εμβασμάτων, συνολικού ποσού 89.800 ευρώ ήταν ο ενάγων. Επιπλέον και κυριότερο ουδεμία εξήγηση δίδει για ποιο λόγο

μεταφέρθηκαν από τον προαναφερθέντα τραπεζικό λογαριασμό του στην BANK στις 06-05-2022, 45.000 και 15.000 ευρώ, προς τραπεζικό λογαριασμό με στοιχεία δικαιούχου «...» και στις 09-05-2022 15.000 ευρώ και 15.000 ευρώ προς τραπεζικό λογαριασμό με στοιχεία δικαιούχου «...». Ο εναγόμενος ισχυρίζεται, ως προαναφέρθηκε, ότι και αυτός έπεσε θύμα εξαπάτησης και ειδικότερα ότι αρχικώς επικοινωνήσε μαζί του γυναίκα με στοιχεία ... και στη συνέχεια άνδρας με στοιχεία ..., ότι παρείχε στα ως άνω πρόσωπα, με τα οποία επικοινωνούσε μέσω viber, απομακρυσμένη πρόσβαση στον ηλεκτρονικό υπολογιστή του μέσω της εφαρμογής anydesk, ότι επένδυσε σε κρυπτονομίσματα το συνολικό ποσό των 23.000 ευρώ, στις 07-07-2021, στις 25-07-2021 και στις 27-09-2022, και με βάση την εγγραφή του στη διαδικτυακή πλατφόρμα της επενδυτικής εταιρείας «...», τον Απρίλιο του 2022, ο προσωπικός λογαριασμός του εμφάνιζε κέρδη 87.000 ευρώ, δεδομένου ότι το κεφάλαιο που υπήρχε σε αυτόν ανερχόταν σε 115.000 ευρώ και ότι ο ίδιος θέλησε να αναλάβει μέρος των κερδών του, ύψους 20.000 ευρώ, ενώ ο ... τον έπεισε να αναλάβει 40.000 ευρώ και προς το σκοπό αυτό ο τελευταίος μετέφερε (μέσω της εφαρμογής anydesk) 11.300 ευρώ, ως δήθεν φόρο κερδών, προς την εταιρεία «...» στις 19-04-2022, καθώς και 10.700 ευρώ, ως δήθεν επιπλέον φόρο, προς την ίδια εταιρεία, στις 26-04-2022. Ισχυρίζεται επίσης ότι στις 29-04-2022 ο ... τον ενημέρωσε ότι, κατά λάθος, συνεργάτης του μετέφερε στις 29-04-2022 89.620 ευρώ στον λογαριασμό του (πρόκειται για το ποσό που εμβάσθηκε από τον τραπεζικό λογαριασμό του ενάγοντος) και ότι προς διόρθωση αυτού του λάθους, μέσω της εφαρμογής anydesk, ο ... μετέφερε κατά το χρονικό διάστημα, μεταξύ 29-04-2022 και 04-05-2022 στην εταιρεία «...» το συνολικό ποσό των 88.830 ευρώ, ότι στη συνέχεια η εταιρεία «...» μετέφερε στις 06-05-2022 με πέντε μεταφορές εμβασμάτων το συνολικό ποσό των 73.825,50 ευρώ στον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό του ιδίου και έτι περαιτέρω, επικαλούμενος νέο λάθος άλλου συνεργάτη, ότι την ίδια ημερομηνία, 06-05-2022, από τον τραπεζικό λογαριασμό του, με την ίδια μεθοδολογία, ο ... μετέφερε τα ποσά των 45.000 και 15.000 ευρώ σε τραπεζικό λογαριασμό με στοιχεία δικαιούχου «...» και στις 09-05-2022 τα ποσά των 15.000 και 15.000 ευρώ σε τραπεζικό λογαριασμό με στοιχεία δικαιούχου «...», για το δε τελευταίο αυτό πρόσωπο ο ... τον ενημέρωσε ότι ήταν συνεργάτης του και είχε υπεξαιρέσει τα ποσά αυτά. Τέλος, ισχυρίζεται ότι στις 18-05-2022 πιστώθηκε στον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό του το ποσό των 44.977,50 ευρώ, κατόπιν μεταφοράς από τραπεζικό λογαριασμό με στοιχεία δικαιούχου «...»,

δηλαδή εν ολίγοις ότι του επιστράφηκε το επενδυθέν και καταβληθέν για φόρους ποσό των 45.000 ευρώ. Εν κατακλείδι προβάλλει τον ισχυρισμό ότι ο ... έως και σήμερα επικοινωνεί συνεχώς μαζί του και του ζητάει εκβιαστικά να προβεί σε νέες καταθέσεις χρηματικών ποσών για την πραγματοποίηση επενδύσεων και ότι ο ίδιος έχει πέσει θύμα απάτης από κύκλωμα, με βάση την οποία τον χειραγώγησαν στη μεταφορά από και προς τον προαναφερόμενο τραπεζικό λογαριασμό του χρηματικών ποσών, τα οποία παραπλανηθείς νόμιζε ότι ήταν απόρροια των επενδύσεών του σε κρυπτονομίσματα. Προσκομίζει μάλιστα προς απόδειξη των ως άνω ισχυρισμών του τα σχετικά έγγραφα από την ... BANK, από τα οποία πράγματι αποδεικνύονται όλες οι ως άνω κινήσεις στον τραπεζικό λογαριασμό του (μεταφορές, εμβάσματα κ.λπ.). Πλην όμως ο ισχυρισμός του περί εξαπάτησής από κύκλωμα απατεώνων παρέμεινε ανεπείριστος δυνάμει του εισφερθέντος αποδεικτικού υλικού, καθόσον ο ίδιος δήλωσε ρητώς στις προτάσεις του, ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, επί λέξει «χρησιμοποιώ και διαχειρίζομαι καθημερινώς το διαδίκτυο, ενώ ενημερώνομαι συχνά για τις τάσεις της παγκόσμιας αγοράς», πράγμα που οδηγεί στο λογικό συμπέρασμα ότι γνώριζε ότι η εγκατάσταση της εφαρμογής anydesk παρείχε πλήρη πρόσβαση στο πρόσωπο, το οποίο ο ίδιος κατονομάζει ως ..., στον ηλεκτρονικό υπολογιστή του και συνακόλουθα στο internet banking του, καθώς και ότι γνώριζε ότι δεν είναι σύνηθες μία εταιρεία να αποκτά πλήρη πρόσβαση στον ηλεκτρονικό υπολογιστή του πελάτη της και στον τραπεζικό λογαριασμό του, πολλώ δε μάλλον αν επρόκειτο για μία εταιρεία επενδύσεων και όχι παροχής υπηρεσιών υποστήριξης τεχνικών θεμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών. Εξάλλου, ο εναγόμενος, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, γνώριζε και ενημερωνόταν αμέσως για τις συναλλαγές που πραγματοποιούσε το τρίτο αυτό πρόσωπο, αφού για τις συναλλαγές αυτές απαραίτητος είναι ο συνθηματικός αριθμός (OTP) που ο πελάτης που χρησιμοποιεί internet banking λαμβάνει στο κινητό τηλέφωνό του, τον οποίο ο ίδιος ήταν αυτός που γνωστοποιούσε στο παραπάνω πρόσωπο που κατονομάζει με στοιχεία (πράγμα που ευσχήμως αποφεύγει να αναφέρει στις προτάσεις του). Άλλωστε, έχοντας ηλικία 58 ετών, εργαζόμενος ως υπεύθυνος στην περιοχή ... , δηλαδή ασκώντας ένα επάγγελμα με θέση ευθύνης, το οποίο περιλαμβάνει καθημερινές οικονομικές συναλλαγές και διεκπεραιώσεις και όντας ενήμερος για την παγκόσμια αγορά, ως ο ίδιος δηλώνει στις κατ' έφεση προτάσεις του, ουδόλως πείθει ο ισχυρισμός του ότι έπεσε θύμα απατεώνων, τους οποίους άλλωστε δεν

αποδείχθηκε ότι καταμήνυσε, ενώ κανένα αποδεικτικό στοιχείο (mail, smg, viber, κατάσταση εξερχομένων και εισερχομένων κλήσεων κ.λπ.) δεν εισφέρει προς απόδειξη της επικοινωνίας του με τα παραπάνω άτομα και των παραπλανητικών ισχυρισμών αυτών ή των μέτρων που έλαβε εναντίον τους, μετά την αποκάλυψη της εξαπάτησής του. Πέραν τούτων ουδεμία εξήγηση δίδει για το λόγο που δέχθηκε τα εν λόγω εμβάσματα με αποστολέα τον εναγόμενο στον τραπεζικό λογαριασμό του, χωρίς μάλιστα να ενδιαφερθεί να μάθει για ποιο λόγο ο αποστολέας είναι φυσικό πρόσωπο με τραπεζικό λογαριασμό στην Ελλάδα, στην Εθνική Τράπεζα, ενώ η εταιρεία επενδύσεων με την οποία συναλλασσόταν ήταν αλλοδαπή, και οι συναλλαγές με αυτή πραγματοποιούντων μέσω του συστήματος iris on line [συστήματος ηλεκτρονικών πληρωμών που εξυπηρετεί το ηλεκτρονικό εμπόριο (e-commerce)], ούτε επίσης για το λόγο που μέσω του τραπεζικού λογαριασμού του μεταφέρονται σημαντικά χρηματικά ποσά σε φυσικά πρόσωπα (τον ... και τον ...), κατά τα ήδη αναφερθέντα, πράγμα που κάθε συνετός συναλλασσόμενος θα φρόντιζε να διευκρινίσει, λόγω της στενής επίβλεψης των διατραπεζικών συναλλαγών προς φορολογικούς και άλλους σκοπούς (screening παράνομων συναλλαγών κ.λπ.), από την Τράπεζα της Ελλάδος. Μάλιστα, ειδικότερα στην περίπτωση του ..., εντύπωση προκαλεί ότι κάτω από το ονοματεπώνυμο του ενάγοντος ως δικαιούχου- αποστολέα του ποσού των 45.000 ευρώ, στις 06-05-2022, αναφέρεται η λέξη επενδύσεις, ως σημείωση της αιτιολογίας μεταφοράς. Τα όσα βεβαίωσε ο ενόρκως βεβαιώσας με επιμέλειά του μάρτυρας ... περί έκπληξης του εναγομένου όταν έλαβε την εξώδικη δήλωση του ενάγοντος και περί του ότι ο εναγόμενος δεν είχε ξανακούσει ποτέ προηγουμένως το όνομα του ενάγοντος δεν κρίνονται πειστικά, αφού ήδη το ονοματεπώνυμο του τελευταίου ήταν γνωστό στον εναγόμενο με βάση τις ενημερώσεις του από το mobile banking του, ως ήδη αναφέρθηκε σε προηγούμενο σημείο της απόφασης, ενώ, έτι περαιτέρω, ουδεμία αναφορά γίνεται από τον παραπάνω μάρτυρα για ποιο λόγο εισπράττονται ποσά στον τραπεζικό λογαριασμό του εναγομένου προερχόμενα από φυσικά πρόσωπα (τον ενάγοντα) και όχι από την εταιρεία με την οποία συναλλασσόταν το προηγούμενο διάστημα «...» ούτε για ποιο λόγο μεταφέρονται ποσά σε έτερα φυσικά πρόσωπα, άγνωστα στον εναγόμενο (τον ... και τον ...) και όχι στην εταιρεία «...», με την οποία και μόνο ο ενάγων είχε συναλλαγές στο πλαίσιο των επενδυτικών κινήσεών του. Εξάλλου, ο ως άνω μάρτυρας βεβαιώνει ότι ο εναγόμενος κατέβαλε το ποσό των 44.250 ευρώ για επενδύσεις και ότι ουδέν έλαβε

πίσω, πράγμα που αντικρούεται από τους ίδιους τους ισχυρισμούς του εναγομένου και τα έγγραφα που επικαλέσθηκε και προσκόμισε, από τα οποία αποδεικνύεται ότι εντέλει του επιστράφηκε το ποσό των 44.977,50 ευρώ, κατά τα ήδη αναφερθέντα. Υπό τα ανωτέρω πλήρως αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά το Δικαστήριο αυτό κρίνει ότι ο εναγόμενος πλούτισε αδικαιολόγητα σε βάρος της περιουσίας του ενάγοντος με τη μεταφορά του εν λόγω χρηματικού ποσού των 89.800 ευρώ, χωρίς νόμιμη αιτία, στον προαναφερθέντα τραπεζικό λογαριασμό του. Τα όσα επικαλείται ο εναγόμενος υποστηρίζοντας ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού λόγω της παρεμβολής τρίτου προσώπου (του ..., που υπήρξε κατά τον αγωγικό ισχυρισμό το πρόσωπο που επενέβη στο internet banking ενάγοντος) είναι απορριπτέα ως αβάσιμα, αφού στην προκείμενη περίπτωση δεν τίθεται ζήτημα παρεμβολής της περιουσίας του ως άνω τρίτου προσώπου, καθόσον η περιουσιακή μετακίνηση έγινε με άμεσο τρόπο από την περιουσία του ενάγοντος στην περιουσία του εναγομένου και απλώς έλαβε χώρα επέμβαση τρίτου προσώπου στην περιουσία του δότη-ενάγοντος, ήτοι περίπτωση "πλουτισμού από επέμβαση", η οποία εμπίπτει στην έννοια του πλουτισμού, σύμφωνα με τις προηγηθείσες νομικές σκέψεις. Εξάλλου, ναι μεν το ποσό αυτό μεταφέρθηκε παραχρήμα σε άλλον τραπεζικό λογαριασμό, κατά τα ήδη αναφερθέντα, πλην όμως εξακολουθεί να αποτελεί πλουτισμό του εναγομένου, διότι αυτός, σύμφωνα με τον ισχυρισμό που περιλαμβάνεται στις πρωτόδικες προτάσεις του και επαναλήφθηκε στο Δικαστήριο αυτό, εισέπραξε το ποσό αυτό, χωρίς να του οφείλεται (από λάθος του συνεργάτη του ...), επομένως ενεχόταν προς επιστροφή του στην εταιρεία «...» και ως εκ τούτου, ο πλουτισμός αυτός, θεωρείται, ότι σώζεται, αφού το ποσό των 89.800 ευρώ διατέθηκε για εξόφληση δικού του χρέους, το οποίο ούτως ή άλλως θα αντιμετώπιζε με δικές του δαπάνες, σύμφωνα με τις προηγηθείσες νομικές σκέψεις. Ως εκ τούτου απορριπτέα, ως ουσιαστικά αβάσιμη τυγχάνει η ένσταση εκ του άρθρου 909 ΑΚ περί απόσβεσης της υποχρέωσής του, λόγω του ότι ο πλουτισμός του δε σώζεται, που πρότεινε ο εναγόμενος πρωτοδίκως και επανέφερε με τις κατ' έφεση προτάσεις του ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού. Επιπροσθέτως, υπό τα ανωτέρω νομικά και ουσιαστικά δεδομένα, θεμελιώνεται νομικά και καταφάσκει ουσιαστικά και αδικοπρακτική ευθύνη του εναγομένου έναντι του ενάγοντος από την προαναφερθείσα παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του, με την υπεξαίρεση του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού των 89.800 ευρώ, που περιήλθε στην κατοχή του και το οποίο αρνήθηκε να επιστρέφει στον ενάγοντα,

από την οποία προκλήθηκε στον ενάγοντα ισόποση περιουσιακή ζημία αλλά και ηθική βλάβη, για τη χρηματική ικανοποίηση της οποίας ο ενάγων δικαιούται το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, ποσό εύλογο, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών υπό τις οποίες συνέβη η άδικη και υπαίτια πράξη του εναγομένου σε βάρος του, της έλλειψης οποιοσδήποτε συνυπαιτιότητας του ενάγοντος είτε στην πρόκληση είτε στην έκταση της ζημίας του (σημειώνεται ότι σχετική ένσταση δεν υποβλήθηκε από τον εναγόμενο), των ταλαιπωριών και της στεναχώριας που ο ενάγων δοκίμασε, της προσωπικής, κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων μερών και των εν γένει περιστάσεων, όπως εκτιμώνται βάσει των κανόνων της κοινής πείρας και λογικής και όπως τα στοιχεία αυτά προαναφέρθηκαν και λαμβάνονται υπόψη ως προσδιοριστικοί παράγοντες του ύψους της χρηματικής ικανοποίησης. Ως εκ τούτου, έσφαλε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που απέρριψε κατ' ουσίαν την αγωγή ως προς την εξ' αδικοπραξίας αγωγική βάση της και πρέπει να γίνει δεκτός κατ' ουσίαν ο τρίτος συναφής λόγος της έφεσης και εν μέρει δεκτή κατ' ουσίαν η έφεση, να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση κατά το κεφάλαιό της που απέρριψε την εκ του αδικαιολόγητου πλουτισμού αγωγική βάση ως προς το (α) αίτημα ως μη νόμιμη και κατά το κεφάλαιό της που απέρριψε την εκ της αδικοπραξίας αγωγική βάση ως προς τα (α) και (β) αιτήματα ως ουσιαστικά αβάσιμη, να κρατήσει και να δικάσει την υπόθεση αυτή το Δικαστήριο και να κάνει εν μέρει δεκτή κατ' ουσίαν την αγωγή, η οποία είναι νόμιμη, στηριζόμενη και στη διάταξη του άρθρου 904 ΑΚ, πλην των ήδη αναφερθεισών στην εκκαλουμένη απόφαση νομικών διατάξεων, να υποχρεωθεί δε ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 89.800 ευρώ και να αναγνωρισθεί ότι υποχρεούται να του καταβάλει το ποσό των 3.000 ευρώ (ως έτρεψε το σχετικό αγωγικό αίτημα σε αναγνωριστικό με τις από 12-12-2022 προτάσεις του ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου), αμφοτέρω δε τα ως άνω ποσά με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την πάροδο τριών (3) εργασίμων ημερών από την επίδοση σε αυτόν στις 04-6- 2022 της από 29-05-2022 εξώδικης δήλωσης έως την επίδοση της αγωγής και με το νόμιμο τόκο επιδικίας από την επίδοση της αγωγής έως την εξόφληση (άρθρο 346 ΑΚ, βλ ΑΠ 329/2022, ΑΠ 609/2020, ΑΠ 1465/2019 ως προς το ότι ο περιορισμός του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό δεν συνιστά λόγο για την κατ' εξαίρεση επιδίκαση του τόκου υπερημερίας). Ακολούθως, λόγω της νίκης του, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου της έφεσης στον εκκαλούντα (άρθρο 495 παρ 3

ΚΠολΔ). Τέλος, σε βάρος του εφεσιβλήτου θα επιβληθεί μέρος των δικαστικών εξόδων του εκκαλούντος, και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, ανάλογα με την έκταση της νίκης του (άρθρα 178, 183, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό, δεδομένου ότι, εάν η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανισθεί, έστω και κατ' ελάχιστον, όπως εν προκειμένω, εξαφανίζεται και το κεφάλαιο περί της δικαστικής δαπάνης, ως συνεχόμενο με την ουσία της υπόθεσης (ως τέτοια, δε, νοείται κάθε θέμα που κρίθηκε και δεν υπάγεται στην έννοια των δικαστικών εξόδων, ανεξάρτητα εάν αφορά σε ουσιαστικό ή δικονομικό ζήτημα, αφού η περί αυτών κρίση του δικαστηρίου αναφέρεται στην ουσία της υπόθεσης -ΑΠ 1306/1990 ΕλλΔνη 1992.311) και αποφάινεται ενιαία το δευτεροβάθμιο δικαστήριο για τα δικαστικά έξοδα και των δυο βαθμών δικαιοδοσίας (ΑΠ 521/2002 Δ 2003.506, ΑΠ 192/1998 ΕλλΔνη 1998.825), ενώ το Δικαστήριο δε θα προβεί σε εκκαθάριση των εξόδων με βάση τον κατάλογο που υπέβαλε ο εκκαλών, διότι προβαίνει σε κατανομή αυτών με βάση το άρθρο 178 ΚΠολΔ (ΑΠ 1515/2007).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την από 14-09-2023 έφεση, κατά της 138/2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (τακτική διαδικασία).

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και εν μέρει κατ' ουσίαν την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την 138/2023 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (τακτική διαδικασία), κατά τα κεφάλαιά της που αφορούν την απόρριψη των βάσεων της από 25-06-2022 αγωγής εκ του αδικαιολόγητου πλουτισμού και εκ της αδικοπραξίας.

ΚΡΑΤΕΙ και ΔΙΚΑΖΕΙ την από 25-06-2022 αγωγή κατά τις παραπάνω βάσεις της.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των ογδόντα εννέα χιλιάδων οκτακοσίων (89.800) ευρώ και ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι υποχρεούται ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, αμφότερα δε τα ως άνω ποσά με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την πάροδο τριών (3) εργασίμων ημερών από την επίδοση σε αυτόν στις 04-06-2022 της από 29-05-2022 εξώδικης δήλωσης έως την επίδοση της αγωγής και με το νόμιμο τόκο επιδικίας από την επίδοση της αγωγής έως την εξόφληση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στον εκκαλούντα του παραβόλου έφεσης, ποσού εκατό (100) ευρώ.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ μέρος των δικαστικών εξόδων του εκκαλούντος, και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων επτακοσίων (4.700) ευρώ, σε βάρος του εφεσιβλήτου.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στη Ρόδο, στις 13-05-2024, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.